

Suriname-zondag

Preek over 2 Korintiërs 5:16-18

Te lezen: 2 Korintiërs 5:11-21
Den Haag, 27 maart 1977

In het bijbelgedeelte dat wij samen lezen valt een groot woord. Het woord 'verzoening'. 'Verzoening' is een heel groot woord. Je met elkaar verzoenen is wat anders dan elkaar weer gaan verdragen. Wanneer een man en een vrouw 'met elkaar in scheiding liggen' zoals dat heet, is de rechter verplicht een 'verzoeningspoging' te wagen, vóór de scheiding uitgesproken wordt. Man en vrouw worden bij elkaar geroepen ten einde zich met elkaar te verzoenen, in veel gevallen wordt hen dan gevraagd: 'Bent u bereid het samen nog eens te proberen? Kunt u samen geen afspraken maken waardoor u elkaars nabijheid beter kunt verdragen? In de trant van: als jij hier niet meer over praat, zal ik daar niet meer over beginnen, als jij mij hierin vrijlaat, zal ik jou daarin vrijlaten?'

Je met elkaar verzoenen is wat anders dan elkaar weer gaan verdragen. Verzoenen is niet: elkaar verdragen. Maar: elkaar dragen. Elkaar dragen, uiterekend in die dingen waarin je elkaar zo irriteert. Paulus schrijft hoe God de verzoening tussen zichzelf en ons mensen tot stand heeft gebracht: 'Christus, die geen zonde gekend heeft, heeft hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Christus'. Christus heeft ons niet verdragen. Hij heeft ons gedragen. Uw schuld, uw eigengereidheid, uw liefdeloosheid, uw egoïsme: Christus heeft het niet om de lieve vrede verdragen. Hij heeft het gedragen. Op Golgotha heeft hij alles gedragen van u en van mij, wat ons eigen leven ruïneert, waarmee we het leven van anderen verzuren. Hij heeft zich er één mee gemaakt. Hij heeft zich tot zonde laten maken. Christus droeg onze schuldenlast. Opdat wij zijn schuldenloosheid zouden dragen: 'Christus die geen zonde gekend heeft, heeft hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in hem'.

Dat is je met elkaar verzoenen: Het slechte van de ander zelf gaan dragen. Het goede van jezelf aan de ander geven. Nu moeten we oppassen geen idealisten te worden. Nu moeten we oppassen geen zedenmeesters te worden. Wat zeiden we precies? Je met elkaar verzoenen is: Het slechte van die ander zelf gaan dragen. Het goede van jezelf aan de ander geven. Eenieder kan in reactie hierop alleen voor zichzelf spreken. Ik wil u wel eerlijk zeggen: als u mij irriteert met uw nare eigenschappen, zie ik geen kans die nare eigenschappen van u te dragen. Ik heb er al genoeg van mezelf. Als u mij irriteert zou ik het irritante van u moeten dragen en het goede van mijzelf aan u moeten geven? Dat zou nooit lang goed gaan! Verzoening tussen mensen is alleen mogelijk wanneer Jezus Christus daarbij aanwezig is.

Veel getrouwde mannen en vrouwen leven met verwijten over en weer. Eén op de vier huwelijken loopt uit op een echtscheiding. Het zou wel een wonder zijn wanneer in deze dienst geen echtparen zouden zitten die bezig zijn om elkaars vijanden te worden. Hopelijk verlangt u in een goed moment nog wel naar een betere relatie. Wanneer u méér wilt dan een moeizaam elkaar leren verdragen, wanneer u naar een verzoening verlangt, niet verlangt naar een verdragen, maar naar een dragen, hebt u Christus nodig. Hij wil de schuld, het egoïsme, de hardheid, én van u, én van uw

huwelijkspartner dragen. U kunt niet elkaars schulden dragen. U hebt er zelf al te veel! Christus wil ze dragen, van u beiden. Hij wil het goede van zichzelf geven, én aan u, én aan uw man of vrouw. Met alle respect voor uw goede eigenschappen: ze zijn te gering voor uw verzoening! U hebt de eigenschappen van Jezus daarvoor nodig. Hij wil ze u geven. Wanneer u zich met hem laat verzoenen geeft hij u zijn liefde, zijn nederigheid, zijn zachtmoedigheid, zijn wijsheid. Alleen met de eigenschappen van Christus doet u degene met wie u zich wilt verzoenen, niet te kort! Wie zich met een ander wil verzoenen, moet zich eerst persoonlijk met God laten verzoenen.

Wie zich met God heeft laten verzoenen door Jezus Christus, wordt zelf een mens die in zijn omgeving uit is op verzoening.

In 2 Korintiërs 5:18 noemt Paulus in één adem én het verzoend zijn met God, én het staan in dienst van de verzoening:

‘Dit alles is uit God, die door Christus ons met zich verzoend heeft en ons de bediening der verzoening heeft gegeven’.

Hij noemt ze in één adem. Ze zijn één en dezelfde zaken: Verzoend zijn met God en je door God laten gebruiken om andere mensen tot verzoening te brengen. De verzoening tussen God en mensen gaat van de kruisdood en opstanding van Jezus Christus verder. De verzoening gaat van kruisdood en opstanding verder in verzoende mensen die zich in dienst der verzoening laten plaatsen.

Je kunt niet met God verzoend zijn en tegelijk rondom je heen de conflicten zich laten ophopen.

In Den Haag en omgeving wonen sinds enkele jaren duizenden Surinamers. Het zou dwaasheid zijn om te ontkennen dat dit geen problemen oplevert. Nederlanders en Surinamers ervaren elkaar vaak als een bedreiging. Toen ik nog maar enkele dagen in Den Haag woonde, in augustus 1975, zei een Hagenaar tegen me: ‘De zwarten wonen al in de Goeverneurlaan! Ik wist nog niet waar de Goeverneurlaan liep. Maar had wel door dat hij zich flink bedreigd voelde. Surinamers op hun beurt voelen onze voor hen vreemde gewoonten als een bedreiging. Hoe moeilijk komt een Surinamer er toe een Nederlandse kerk binnen te stappen! Zelfs indien hij interesse heeft in het evangelie! Dat het een gemeente van blanke Nederlanders is, is zoiets als een bedreiging voor hem! Met God verzoende mensen kunnen niet om hen heen de conflicten zich laten ophopen. Met de sluimerende conflicten en onlustgevoelens, en angsten tussen bevolkingsgroepen!

U bent een met God verzoend mens? Gefeliciteerd! Mag ik u vragen: Hoe vaak hebt u het afgelopen jaar gebeden voor het werk dat ds. Burke onder de Surinamers doet? Hoe vaak hebt u zich ertoe gezet om na de dienst een praatje te maken, juist met aanwezige Surinamers? Hoe vaak hebt u de afgelopen maand op uw werk iemand gecorrigeerd die lelijke dingen over ‘de Surinamers’ zei? Verzoening tussen Surinamers en Nederlanders kan nergens anders beginnen dan in de gemeente van Jezus Christus. Verzoening: niet: verdragen. Niet: begrijpen; maar: verzoenen.

Mensen die met God verzoend zijn, zijn zelf dienaren van de verzoening. Rondom hen heen hebben ze een sfeer van verzoening. Ze praten niet over verzoening. Ze scheppen een sfeer van verzoening. Doordat ze verzoenend denken.

Verzoende mensen denken ánders over hun medemensen. Paulus schrijft over met God verzoende mensen: ‘zo kennen we dan van nu aan niemand naar het vlees’.

Hoe kent u de Surinamers? Hoe denkt u over hen? Hoe spreekt u over hen?

‘Die zwarten’, ‘die bruinen?’

‘Zo kennen we dan van nu aan niemand naar het vlees’.

‘Ze komen hier alleen voor de sociale voorzieningen!’

'Zo kennen we dan van nu aan niemand naar het vlees'.

'Ze kleden zich zo vreemd!'

'Zo kennen we dan van nu aan niemand naar het vlees'.

Wanneer in de krant een berichtje staat over een vechtpartij tussen Surinamers in een café: 'Natuurlijk weer van die lui!'

'Zo kennen we dan van nu aan niemand naar het vlees'.

U moet ervoor oppassen niet precies zo over Surinamers te gaan denken en te gaan praten als mensen die Christus niet kennen.

U kent de Surinamers niet langer naar het vlees.

U kent hen als mensen voor wie Christus gestorven is.

Als mensen die hem nodig hebben.

Als mensen die onderwerp zijn in ons gebed.

Amen.